

6 K miesięcznie
z odsyłką

(bez odsyłki 5 K).

W Niemczech miesięcznie 6 m.

Cena numeru **26 h**
pojedynczego

Reklamacje otwarte są wolne od
opłaty pocztowej. — Redakcja
rękopisów nie zwraca bezimiennych
listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.
Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunaiewskiego 5.
Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Konto czekowe Nr. 34.395.
Fach pocztowy na listy Nr. 116.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:
Grodzka 13, II. p. Tel. 1354.
Konto czekowe 910.

Cena ogłoszeń: Za miejsce wiersza
początek 50 h, w nadesłanym
K 150. Głosy publiczne po 3 K
za wiersz.

Państwa centralne proponują zawieszenie broni i rokowania pokojowe.

Zgadniają się na punkty Wilsona. — Abdykacja cara Ferdynanda.

Państwa centralne zwracają się do Wilsona o zawieszenie broni.

Wiedeń, 4 października.

C. k. Biuro korespondencyjne donosi:

Austro-Węgry i Turcja celem zawarcia ogólnego zawieszenia broni i wdrożenia rokowań pokojowych postanowiły za pośrednictwem rządów zastępujących ich interesy w Stanach Zjednoczonych zwrócić się równocześnie do prezydenta Stanów Zjednoczonych.

W wykonaniu tego postanowienia austro-węgierski poseł w Sztokholmie otrzymał wczoraj przez ministra spraw zagranicznych telegraficznie polecenie prosić królewski rząd szwedzki o przesłanie panu prezydentowi Wilsonowi następującej depeszy:

„Monarchia austro-węgierska, która wojnę stała tylko jako walkę obronną prowadziła, i kilkakrotnie zaznaczała swą gotowość położenia końca rozlewowi krwi i dojścia do sprawiedliwego i zaszczytnego pokoju, zwraca się niniejszem do prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki z wnioskiem zawarcia z nim i jego sprzymierzeńcami natychmiastowego zawieszenia broni na lądzie, na morzu i w powietrzu i w bezpośrednim następstwie tego przystąpienia do rokowań o zawarcie pokoju, do których podstawę stanowiliby 14 punktów orędzia pana prezydenta Wilsona do kongresu z dnia 8 stycznia 1918 i 4 punkty zawarte w przemówieniu pana prezydenta Wilsona z dnia 12 lutego 1918, przy czem także weźmie się pod uwagę wywody pana prezydenta Wilsona z dnia 27 września 1918.

Warunki Wilsona.

Program pokoju światowego z 8 stycznia.

Program pokoju światowego — mówił Wilson — jest naszym programem, który równocześnie przedstawia dla nas jedyny możliwy program.

Pierwszym punktem jest, aby wszystkie układy pokojowe były jawne, dochodziły do skutku jawnie i aby nie czyniono w nich żadnych tajnych międzynarodowych układów jakiegokolwiek rodzaju, lecz aby dyplomacja była uprawiana zawsze otwarcie i przed całym światem.

Drugim punktem jest zupełna wolność żeglugi na morzu, poza obrębem wód terytoryalnych tak w czasie pokoju jak i w czasie wojny z wyjątkiem tych mórz, które w zupełności albo częściowo zostały zamknięte przez międzynarodowe czynniki, celem przeprowadzenia międzynarodowych układów.

Trzecim punktem jest możliwe usunięcie wszystkich gospodarczych ograniczeń i doprowadzenie do równości w stosunkach handlowych między wszystkimi narodami, które przyłączą się do pokoju i złączą się w celu jego utrzymania.

Czwartym punktem jest, aby były dane i przyjęte odpowiednie gwarancje, że zbrojenia ludów zostaną niższe do najniższej miary, którą się ustalili na podstawie układów.

Piątym punktem jest wolne, szczere i zupełnie niestroneczne uporządkowanie wszystkich żądań kolonialnych, któreby oparto na ścisłym przestrzeganiu zasady, że przy rozstrzyganiu wszystkich kwestii suwerenności interesy wchodzących pod uwagę ludów muszą mieć równe znaczenie, jak uprawnione żądania rządów, których prawa mają być rozgraniczone.

Szóstym punktem dotyczy opróżnienia całego rosyjskiego obszaru i takiego uregulowania wszystkich kwestii dotyczących się Rosyi, któreby zapewniło najlepszą i najswobodniejszą współpracę innych narodów świata, Rosyi zaś zapewniło uzyskanie sposobności niezawisłego rozstrzygnięcia w sprawach swego własnego politycznego rozwoju i polityki narodowej, i zapewniło jej szczerze przyjazne przyjęcie do społeczności wolnych narodów, na zasadzie praw, jakich ona sama pragnie. Sposób traktowania Rosyi przez jej siostrzane narodości w nadchodzących miesiącach będzie jasną próbą ich dobrej woli i ich zrozumienia dla nieszczęść Rosyi, w odróżnieniu od ich własnych interesów.

Siódmym punktem: Cały świat zgodził się, że Belgia ma być opróżniona i odbudowana, bez przesiewzjęcia jakiegokolwiek próby ograniczenia jej suwerenności, którą się cieszy wspólnie z innymi wolnymi narodami. Żaden czyn nie posłuży tak jak ten do odbudowania zaufania narodów do prawa, które one same między sobą ustanowiły dla uregulowania swoich stosunków. Bez tego czynu byłaby cała budowa i siła międzynarodowego prawa raz na zawsze naruszona.

Ósmym punktem: Cały francuski obszar powinien być uwolniony a okupowane części odbudowane. Niesprawiedliwość, jaką Francja poniosła od Prus w r. 1871 w kwestyi Alzacji i Lotaryngii, przeszkadzała pokojowi światowemu od przeszło lat 50, musi być naprawiona, aby pokój w interesie wszystkich znów był zapewniony.

Dziewiątym punktem: Skorygowanie granicy Włoch ma być dokonane według jasno dającej się poznać narodowej linii.

Dziesiątym punktem: Ludom Austro-Węgier, których miejsce wśród narodów pragniemy widzieć chronionem i zabezpieczonem, ma być udzielona pierwsza sposobność do autonomicznego rozwoju.

11-ty punkt: Rumunia, Serbia i Czarnogóra mają być opróżnione, a okupowane obszary odbudowane. Serbii ma być dany wolny i pewny dostęp do morza. Stosunki rozmaitych państw bałkańskich między sobą mają być uregulowane przez przyjazne umowy, stosownie do historycznie danych linii przynależności narodowej. Dla politycznej i gospodarczej niezależności i terytoryalnej nienaruszalności rozmaitych państw bałkańskich mają być stworzone gwarancje.

12-ty punkt: Tureckim prowincjom obecnego państwa osmańskiego ma być zapewnione używanie pełnej suwerenności, ale innym narodom, które obecnie znajdują się pod panowaniem tureckim, ma być zapewniona niewątpliwa pewność życia i absolutna sposobność autonomicznego rozwoju. Bardanele mają być otwarte dla wolnego przejazdu okrętów i handlu wszystkich narodów, pod gwarancją międzynarodową.

13-ty punkt: Niezawisłe państwo polskie, któreby musiało zamknąć w sobie niewątpliwie przez polską ludność zamieszkałe obszary, miało być stworzone. Musiałyby ono posiadać wolny dostęp do morza. Jego gospodarcza niezależność i terytoryalna nienaruszalność mu-

siałaby być zagwarantowane przez międzynarodowy układ.

14-ty punkt: Musi być utworzony ogólny związek narodów. Specjalne układy muszą zapewnić wzajemną gwarancję politycznej niezawisłości i terytoryalnej integralności wielkich i małych państw w jednakowej mierze.

Zasady pokoju z 12 lutego.

1. Każda część definitywnego układu musi być zbudowana na sprawiedliwości i na takiej ugodzie, któraby według wszelkiego prawdopodobieństwa spowodowała pokój.

2. Narodości gwarancje nie mogą być przerzucone z pod jednej władzy pod drugą, tak jakby to chodziło o przedmiot, albo kostki do gry, chociaż tutaj chodzi o grę wielką równowagi siły, która jest teraz zdyskredytowana po wszelkie czasy.

3. Każde rozwiązanie sprawy terytoryalnej, która się stała aktualną przez wojnę obecną, ma być dokonane w interesie i na korzyść danej narodości, a nie jako część ugody, albo kompromisu między pretensjami rywalizujących czynników.

4. Wszystkie jasno określone narodowe żądania mają znaleźć jaknajdalej idące zaspokojenie, a to bez tworzenia nowych czynników sporu i konfliktu, któreby mogły znów szybko zakłócić pokój Europy i całego świata.

Gwarancje z 27 września.

Prezydent Wilson oświadczył w mowie swej, wygłoszonej w Nowym Jorku w dn. 27 września:

Pokój musi być wyposażony w gwarancje, ponieważ będą uczestnicy pokoju, których obietnice okazały się niewystarczającymi.

W tej mierze stawia prezydent Wilson następujące punkty:

I. Sprawiedliwość, na której pokój ma być zbudowany, nie może znać uprzywilejowanych, lecz tylko równe prawa dla uczestniczących w nim ludów.

3. Żaden ze specjalnych interesów poszczególnych narodów albo grup narodów nie może być uczyniony podstawą którejkolwiek części umowy, o ile nie zgadza się ze wspólnym interesem wszystkich.

III. We wspólnej rodzinie Związku narodów nie może być żadnych specjalnych traktatów.

IV. Wewnątrz Związku nie może być żadnych kombinacji gospodarczych, żadnego stosowania bojkotu gospodarczego w jakiegokolwiek formie, wyjąwszy pełnomocnictwa udzielonego Związkowi ludów co do kontroli i wymierzania kar gospodarczych przez wykluczenie z rynków świata.

V. Wszystkie międzynarodowe układy i umowy wszelkiego rodzaju muszą być dosłownie zaimplementowane reszcie świata. Stany Zjednoczone są skłonne objąć pełny udział w odpowiedzialności za utrzymanie wspólnych umów i traktatów, za których pokój w przyszłości musi spoczywać.

Nowy krok pokojowy państw centralnych.

Zapowiadany od kilku dni nowy krok pokojowy mocarstw centralnych nastąpił.

Mocarstwa centralne dają zasadniczą zgodę na 14 punktów Wilsona z 8 stycznia 1918, na cztery punkty z 12 lutego 1918 i na ostatnie wywody prezydenta Stanów Zjednoczonych z 27 września 1918. — Wszystko jednak wskazuje na to, że mocar-

stwa centralne inaczej te punkta rozumieją niż Wilson. Jest to tem. bardziej możliwe, że punkta Wilsona sformułowane w chwili katastrofy rejsyjkiej i największego powodzenia militarnego państw centralnych dadzą się rozmaicie tłumaczyć i to także w sposób korzystny dla Niemiec i Austro-Węgier.

Np. punkt 8 dotyczy naprawienia krzywdy wyrządzonej przez zabór Alzacji i Lotaryngii, nie mówi nic o sposobie, w jaki ta krzywda ma być naprawiona. Większość Reichstagu i obecny rząd niemiecki rozumie to naprawienie w postaci wyniesienia dotychczasowego „Reichslandu” do rzędu państw związkowych Rzeszy.

Jeszcze dogodniejszym dla Austro-Węgier jest punkt 10, według którego ludom Austro-Węgier ma być udzielona pierwsza sposobność do autonomicznego rozwoju. Także co do tego, które „niewypilnie” przez ludność polską zamieszkałe obszary mają wejść w skład niezawisłego państwa polskiego istnieje prawdopodobnie zasadnicza różnica pomiędzy prezydentem Stanów Zjednoczonych a rządami Niemiec i Austro-Węgier.

Bez porównania jeszcze większe przeciwieństwa istnieją pomiędzy państwami centralnymi a mocarstwami zachodniej Europy. Ostatnio mowa Balfoura nie pozostawia co do tego żadnej wątpliwości. Ale właśnie rachuby pokojowe Niemiec i Austro-Węgier opierają się na przeciwieństwie pomiędzy Wilsonem a Lloyd George'em i Clemenceau w kwestyi przyszłego pokoju, które znalazło otwarty wyraz w mowie Wilsona z 27 września. Chodzi tu przede wszystkim o przyszły związek narodów, do którego Lloyd George, a zwłaszcza Clemenceau absolutnie nie chce przyjąć Niemców. Rząd angielski czyni wszystkie przygotowania do wojny gospodarczej przeciw Niemcom, która także po zakończeniu wojny światowej ma uniemożliwić niebezpieczną dla Anglii konkurencję przemysłu niemieckiego. Wilson natomiast o wojnie gospodarczej przeciw pokonanemu przeciwnikowi nie chce nic słyszeć.

Mimo wszystko jednak niepodobna przypuścić ażeby Wilson w sprawie pokoju odłączył się od sprzymierzeńców. Z głosów prasy amerykańskiej, wynika, że pierwszym warunkiem zawieszenia broni i podjęcia rokowań pokojowych jest opróżnienie wszystkich okupowanych obszarów na wschodzie i zachodzie, Francji, Belgii, Polski, Litwy, prowincji nadbałtyckich, Ukrainy itd.

Z frontów bojowych.

Koncentryczny nacisk na północne ramie frontu niemieckiego na zachodzie, który Foch wywiera w czterech odcinkach, t. j. we Flandry, pod St. Quentin, na Chemin des Dames i na wschód od Reims — dochodzi już do kulminacyjnego punktu. Ataki szaleją całą możliwą swą furją i intensywnością, równocześnie na wszystkich odcinkach, wynajdując coraz to nowe słabe punkta niemieckiej obrony, w coraz to dalsze wdzierając się linie, nowsze sukcesy i zdobywając biorąc w posiadanie.

Niezliczone rezerwy, zmieniając się ciągle narazem, zachowują swą energię, nie nużą się i nie wyczerpują. (Podobno wojska walczące Focha nie pozostają dłużej niż 36 godzin w pierwszej linii bojowej). Zapas i powodzenie podtrzymują znakomicie stan moralny i wytrzymałość nerwową atakującego żołnierza — który walczy nieprzebranymi w ilości i jakości technicznymi środkami nowoczesnej walki.

Przeciwstawić temu należy sytuację niemieckiego żołnierza, owianego też najlepszym duchem patriotycznym.

Jak słusznie sprawozdawca wojenny „Arb. Ztg.” w swym na pół skonfiskowanym artykule podnosi — na froncie zachodnim w nieustannej walce z wrogiem, stoją te same pułki niemieckie, które 4 lata przeszło walczyły na wszelkich możliwych frontach bojowych, wyczerpane długotrwałym pozostawianiem na pierwszej linii bojowej; siły ich doszły już do kulminacyjnego punktu napięcia i wytrzymałości a nawet do zużycia tychże i to tak pod względem fizycznym i moralnym, żądając od bądźco bądź ludzkich nerwów żołnierskich wysiłków, które wychodzą daleko poza ludzką miarę...

Żołnierz i dowództwo niemieckie dostosowali wprawdzie swe metody bojów do nowoczesnej techniki boju Focha, ale ni w tym stopniu, aby się przeciw nim bez zastrzeżeń uodpornić...

Skutki widoczne...

Obraz, który przedstawia nam front obecny na zachodzie, cechuje przede wszystkim usta-

wiczne znoszenie wybrzuszeń niemieckich. Linii ku zachodowi; znoszenie to odbywa się ustawicznie, w sposób sukcesywny i planowy. Każde nowe uderzenie Focha, wciśniętą obronę niemiecką ku wschodowi, wytwarza siłą rzeczy, także wykruszenia ku zachodowi, po obu stronach miejsca wciśnięcia. Zwraca się ku nim atakiem skrzydłowym i znosi przez obejście, wyrównując znów linię frontu, aby uderzyć i wciśnąć niemiecki front w innym miejscu i dopiąć tego samego.

Częstokroć Niemcy cofają dobrowolnie, swe, wysunięte ku zachodowi linie, by uniknąć nadmiernych strat, które ewent. oskrzydlenie przynosi.

W ten sposób Foch kruszy front niemiecki systematycznie, bez chwili przerwy.

Koncentryczna metoda kruszenia uzupełnia wzajemnie akcyę w poszczególnych odcinkach, szachując jednym tyły drugiego.

Równoczesność akcyi kruszącej na tak rozległym froncie, od morza aż po Verdun — zmusza niemieckie dowództwo do intensywnego zużywania rezerw, wzdłuż całej długości tego odcinka zdając je raczej na intuicyę w wyszukaniu nowego, przypuszczalnego punktu, w którym Foch uderzy, aniżeli na zimne, rozumowe obliczenia...

Boje ostatniego dnia

objęły żywą działalnością odcinek po obu stronach Roulers, oraz odcinek po obu stronach Le Catelet (na półn. od St. Quentin).

Le Catelet zostało zajęte przez Anglików, podobnie jak i Sequehard (9 km na półn. zach. od St. Quentin).

Na północ od Somme-Py udało się Francuzom obsadzić pasmo wzgórz między St. Etienne (7 km na półn. zach. od Somme-Py) a Somme-Py, na Orteuil (6 km na wsch. od St. Etienne) i na wzgórzu Medel (4 i pół km na półn. od Somme-Py) oraz na północ od Liry (9 km na półn. zach. od Somme-Py).

NIEMIECKI KOMUNIKAT WIECZORNY.

Berlin. (BK.) Urzędowo ogłaszają wieczorem: Silne ataki nieprzyjaciela po obu stronach Roselaere, na północ od St. Quentin, koło Chemin des Dames i w Szampanii zostały odparte. Między Argonami a Mozą nie udały się nowe próby Amerykanów przełamania linii.

KOMUNIKAT ANGIELSKI.

Londyn. (BK.) Reuter dowiadyuje się, że wczorajszy atak angielski na północ od St. Quentin obejmował front przeszło 8 mil i przełamał ostatnią linię systemu Hindenburga w tym obszarze.

Z ostatniej chwili.

Abdykacja cara bułgarskiego Ferdynanda.

Biuro kor. donosi z Sofii:

W dniu wczorajszym car Ferdynand złożył koronę na rzecz swego najstarszego syna Borysa.

Król Borys objął w dniu wczorajszym rządy. — Gabinet Mallnowa pozostaj przy władzy.

W sobotę, dnia 5 b. m. nastąpi akt koronacji nowego króla.

Król Borys podpisał wczoraj pierwszy ukaz, zarządzający demobilizacyę armii.

Austro-węgierski i niemiecki poseł opuszczają jeszcze dzisiaj Sofię, poseł turecki pozostaje. Austro-węgierskie i niemieckie wojska opuszczają w najbliższych dniach Bułgarię.

„Acht Uhr Blatt” donosi z Berlina: Szwajcarska Agencja prasowa donosi z Londynu, że wiele okoliczności przemawia za tem, iż Bułgaria skłonna jest do zaatakowania Turcyi. Bułgaria podjęłaby akcyę wojskową przeciw Turcyi wspólnie z wojskami koalicji.

PROGRAM NIEM. RZĄDU WIEKŠZOŚCI.

Program stronnictw większości niemieckiego parlamentu, na którego podstawie ma się ułożyć program polityki nowego rządu stwierdza, między innymi, że dotychczas zawarte traktaty pokojowe nie będą przeszkodą do zawarcia powszechnego pokoju. W kresowych państwach dawnej Rosyi ma się utworzyć przedstawicielstwa narodów na najszerzej podstawie.

Alzacyę i Lotaryngię uznaje się natychmiast za autonomiczne państwo związkowe w myśl życzeń ludności tych krajów.

SOCYALIŚCI NIEMIECCY RAZEM Z NARODOWCAMI.

Na dzisiejszem posiedzeniu związku stronnictw niemiecko-narodowych uchwalono przyjąć ogólne zasady rezolucyi socjalnych demokratów niemieckich, jako podstawę do dalszych rokowań i zastrzeżono sobie poczynienie dalszych propozycji co do tych rezolucyi.

ZARZĄDZENIA WOJSKOWE HOLANDYI.

Zaniepokojenie w militarnych kołach niemieckich muszą budzić

najświeższe zarządzenia mobilizacyjne w Holandyi,

o których półurzędowy organ holenderski „Standaard” pisze:

„Nasza granica wymaga teraz jak największej uwagi. Wojska belgijskie poprawiły swoje stanowiska tak dalece, że Skalda już nie jest całkiem wolną. Stąd może wytworzyć się położenie dla Holandyi wymagające z naszej strony natychmiastowych zarządzeń wojskowych.

O ZWOŁANIE DELEGACYI.

Zastępcy Koła polskiego zjawili się dziś u prezydenta ministrów, który im oświadczył, że delegacye zostaną zwołane w najbliższym czasie. Prezydent Hauser zaprosił przewodniczących Komisyi delegacyi na wtorek po południu na przygotowaną konferencyę.

KRONIKA.

Kraków, sobota 5 października.

POUFNE ZGROMADZENIE ROBOTNIKÓW KRAKOWSKICH w sprawie pokoju odbędzie się w niedzielę o godz. 11 przedpoł. w sali Związku stowarzyszeń robotniczych przy ul. Dunajewskiego 5. Referuje pos. tow. Daszyński.

NADZWYCZAJNE WYDANIE „NAPRZODU” z telegramem o propozycji pokojowej państw centralnych wydaliśmy o godz. 12 i pół po południu. Zostało rozchwyte momentalnie.

Wiadomość wywarła w mieście wielkie wrażenie. W KONSUMIE ROBOTNICZYM sprzedaje się cukier na kartki.

W wczorajszym numerze naszego pisma skonfiskowano telegram, podany przez c. i k. wojenną kwaterę prasową, zawierający komunikat urzędowy francuskiego generalnego sztabu o ilości zdobycy, wziętej w walkach na zachodzie od 15 lipca do 30 września b. r. w liczbie przeszło 5000 oficerów, 250 tysięcy żołnierzy niemieckich jako jeńców, 25.000 karabinów maszynowych i prawie 4000 dział i upu.

Ten sam telegram ukazał się równocześnie w innych pismach krakowskich, wychodzących o jednej porze z „Naprzodem”, oraz w pismach, ukazujących się następnego dnia rano.

NAFTA. Magistrat podaje do wiadomości, że na b. miesiąc nafta nie została przydzielona sklepom rejonowym, ponieważ centrala naftowa we Wiedniu mimo czterokrotnych telegraficznych urągowań dotąd kontyngentu tejże nie przysłała. — O nadejściu nafty i jej przydzieleniu sklepom rejonowym Magistrat bezzwłocznie zawiadomi P. T. publiczność.

30.000 FRANKÓW ZA WEJŚCIE DO STRASSBURGA. „Tribun de Filadelfia” donosi, że Strassburozyk Jacques Aselbacher, zmarły przed dwu laty w Filadelfii, w pozostawionym testamencie zapisał 30.000 fr. nagrody dla żołnierza francuskiego, który pierwszy wkroczy do Strassburga i trójkolorową chorągiew zawiesi.

PRAWDZIWE ARCYDZIEŁO SZTUKI — nie dziwnego, gdyż wszystko złożyło się na to, aby stworzyć rzecz pierwszorzędnej wartości artystycznej: cudny przepych z epoki odrodzenia, miśtrzowska gra artystów, niezrównana reżyserya i bajeczna wiernie oddana akcyja „Don Cesar” dramatu romantycznego w 5 aktach, oto zalety, które połączone w doskonałe skombinowaną całość zachwycają widza i dają mu niesłychaną moc pysznych wrażeń. Treść dramatu, który w sobotę już ukaże się na ekranie kinoteatru „Satuka”, stanowi kolizya miłosna między królem a młodym pełnym życia magnatem.

1205

Potrzebni
chłopcy lub kobiety
do roznieszenia abonament „Naprzodu”

w godzinach od 4 do 6 po południu.
Zgłoszenia w Administracyi „NAPRZODU”, Kraków
ul. Dunajewskiego 5.

Z Izby posłów.

Mowy Tetmajera i Głabińskiego. — Spincle przedwko Tiszy. — Także Rumuni domagają się własnej państwowości.

W dalszym ciągu obrad parlamentu nad wnioskami pokojowymi pos. Stoelzel oświadczył, że zaproponowana celem nowego uporządkowania Austrii formuła o prawie samostanowienia jest i dla Niemców możliwa do przyjęcia.

Posel Tetmajer oświadczył, iż państwo austriackie swą polityką przekonało narody, że państwo jest dziś ich największym nieprzyjacielem. To postępowanie także dotychczasowych największych zwolenników tego państwa.

Włoszczan polskich pobudziło do elementarnej nienawiści.

System ten był jednak dla narodu polskiego dobrą szkołą, gdyż wpoił mu tem silniej dążenie ku własnej państwowości, aniżeli mogłyby to zdziałać teoretyczne dyskusje.

Pos. Spincic zwraca się ostro przeciw podróży hr. Tiszy, podjętej do Chorwacji, Bośni i Hercegowiny i oświadcza, że Bośnia i Hercegowina nie chcą nie wiedzieć o połączeniu tych krajów z Węgrami, — mają dość Maźiarów i Niemców i domagają się połączenia wszystkich Serbów, Chorwatów i Słowenów w jedno samodzielne państwo.

Posel Głabiński oświadcza: Austro-Węgry pod naciskiem Niemców w Austrii zawarły jednostronne przymierze z Niemcami i z powodu tego przymierza cały ciężar i całą odpowiedzialność za politykę zagraniczną Niemiec wzięły na siebie. Pokój niemiecki ma być wywalczony krwią słowiańską. Istnieje

sprzeczność między ideą państwową niemiecką a ideą narodów, między wolą państwa a wolą narodów.

Polacy wiedzą, jak ich traktują w Poznańskim. Nie zapomnieli o tem, że na początku wojny obiecywano im zmienić politykę wobec Polaków; jednakowoż po zwycięstwie Niemiec, oficjalnie z ławy rządowej oświadczone, że nie ma mowy o tem, by antypolskie ustawy miały uleść gruntownej rewizji.

Domagamy się, by dopuszczono naszych przedstawicieli na kongres międzynarodowy,

a tymi przedstawicielami nie mogą być an-Rada regencyjna, ani rząd polski, ani mianowani przez niego posłowie, czy konsulowie. Muszą to być rzeczywiście wolni przedstawiciele, nie zobowiązani pod żadnymi względami, czy to wobec Rosji, czy Austrii, czy Niemiec, czy jakiegokolwiek bądź innego mocarstwa.

Pos. Isopescul-Grecul domaga się dla 4 milionów Rumunów w Austro-Węgrzech własnej państwowości w obrębie monarchii na podstawie prawa samostanowienia.

Po przemówieniu pos. Strauchera który przedstawił postulaty ludności żydowskiej — wszystkie przedłożone wnioski uchwalono przekazać specjalnej komisji złożonej z 27 członków.

Damaszek.

Najnowsza zdobycz Anglików w Azji tureckiej, miasto Damaszek, leży na wysokości 1700 metrów nad poziomem morza na urodzajnej, obfitym deszczami zroszonej równinie, zielonej i kwiecistej; ku zachodowi wznoszą się strome góry porośnięte sosnami, ku wschodowi urodzajna równina przechodzi w suchy step, gdzie koczownicy arabscy pasą swe trzody. Według podań arabskich, Damaszek leży w tem właśnie miejscu, gdzie w początkach dziejów świata był raj; a z czerwonej gliny, stanowiącej glebę tej okolicy, Bóg ulepił Adama. Ale i historia świadczy o istotnej starożytności tego grodu; już w XV stuleciu przed Chrystusem zdobył go najpotężniejszy z królów egipskich, Tutnes III. Siedmset lat później, w VIII. stuleciu przed Chrystusem, Benhadad, król Damaszku, podbił całą Syryę i Palestynę, ale wkrótce sam uległ przemocy assyryjskiej. Po dalszych siedmiu stuleciach, według słów Ewangelii, z Jerozolimy do Damaszku podróżował żydowin Szaweł, zażarty prześladowca chrześcijan, ale w drodze doznał nagłego oświecenia ducha i stał się apostołem chrześcijańskim Pawłem.

W następnych czasach Damaszek, wielokrotnie zdobyty, niejednokrotnie zburzony, jednak wciąż na nowo rozkwitał, aż w końcu w 661 roku po Chrystusie dostał się niebawem świetności jako stolica kalifów arabskich. Słynął wtedy przepychem swych domów, pięknosciami swych dziedzińców, gdzie pośród drzew owocowych i kłobów kwiatów chłód szczyły fontanny wiecznie tryskające; słynął także zręcznością swych rzemieślników, przedewszystkiem kowali, którzy kuli znane na całym świecie miecze damasceńskie. Później, gdy władza kalifów słabła, i Damaszek znów przechodził z rąk do rąk. W roku 1193 umarł tam sławny z waleczności i hojności sultan Egiptu i Syrii, Saladyn. W roku 1401 osławiony wódz krwiożerczych hord tatarskich, Tymur Kulawy, zdobył Damaszek, zrównał go doszczętnie z ziemią i wymordował mieszkańców. Ale miasto położone w takim uprzywilejowaniu przez samą przyrodę miejscu odrodziło się, bo się odrodzić musiało; było znów rojne i bogate, kiedy w roku 1516 zdobyli je Turcy.

Już od przeszło tysiąca lat corocznie w Damaszku, jako w punkcie węzłowym dróg prowadzących od zachodu, północy i wschodu, zbierają się tłumy pielgrzymów, aby wspólnie wyruszyć na południe do Mekki celem zwiedzenia grobu Mahometa. W najnowszych czasach ułatwiono tę pielgrzymkę przez wybudowanie kolei żelaznej. Na tem jednak Damaszek raczej zyskał. Jest on i dzisiaj mając ćwierć miliona mieszkańców, nie tylko największym miastem syryjskim, ale obok Smyrny największym miastem całej Azji tureckiej. G.

Pamiętajcie o Towarzystwie Opieki Legionowej!

Z Południa Słowiańskiego.

II.

Lublana, 30 września.

Wznowienie teatru słoweńskiego. — Akademia słoweńsko-czesko-polska. — Wzajemność słow. — Słowenci a Chorwaci. — Manifestacja.

Wczoraj odbyła się tu skromna uroczystość wznowienia słoweńskiego teatru narodowego, który przez cały czas trwania wojny nie istniał. — Nie była to jeszcze urzędowa, uroczysta inauguracja, która nastąpi za dwa tygodnie, ponieważ dopiero wówczas oczekiwane jest uwzględnienie reklamacji wszystkich członków słoweńskiej orkiestry. Na razie rozpoczął się sezon przedstawień dramatycznych. Niejako wstępem do niego była uroczysta akademja w której, wzięli udział artyści i artyści epery słoweńskiej.

Akademja miała charakter słoweńsko-czesko-polski. Wszystkie te trzy języki słowiański były równoprawne. Słowenci opiewali po swojemu. Czesi — po czesku. Polacy (tenor p. Stepniowski i bas p. Zathay) po polsku — nie tylko kompozytorzy Moniuszki i Paderewskiego, ale i Meyerbeera. Sprawiało to bardzo oryginalne a zarazem nader miłe wrażenie. Widziało się bowiem praktyczne ucieśnienie tej wzajemności słowiańskiej, które tu u Słowenów, nie jest bynajmniej ani frazesem programowym, ani manifestacją dowolną, ale jedną z dzwigni życia małego narodu.

Wszystkich Słowenów jest ze dwa miliony. Podzieleni są między sześć jednostek administracyjnych, tylko w Krainie odgrywają rolę żywiołu panującego w kraju. Niebezpieczeństwa grożą im zewsząd — włoskie od południowego zachodu, niemieckie od północy. Muszą więc szukać oparcia kulturalnego i politycznego u pobratymców, bo sami nie dadzą sobie rady, choć naród to nadzwyczaj pracowity, energiczny, wysoko kulturalnie stojący, organizacyjnie niepospolicie wyrobiony. Stąd też idea jednoci narodowej wszystkich Słowian południowych — Słowianów, Chorwatów i Serbów, właśnie u nich jest najpopularniejsza.

Dzisiaj polityk słoweński, nie uznający idei jednoci Słowian południowych i nie dążący do utworzenia niepodległego państwa południowo-słowiańskiego, byłby zupełną niemożliwością, u rodaków.

Ideę jednoci narodowej z resztą Słowian południowych utrwała ogromnie sam fakt niezmiernie bliskosci Słowenów i Chorwatów — geograficznej, kulturalnej, językowej. Stolicę Chorwacji, Zagrzeb, od stolicy Słowenów, Lublany, dzieli ledwie kilka godzin drogi koleją, a politycy chorwaccy ze słoweńskimi porozumiewają się telefonicznie — tak jak n. p. Kraków z Tarnowem. Języki dwóch tych odłamów Słowiańszczyzny południowej są tak bliskie, że je raczej za dwie odmiany jednego języka możnaby uważać. W Zagrzebiu pełno Słowenów, w Lublanie — Chorwatów. Tysiące małżeństw mieszanych, zwłaszcza wśród inteligencji, coraz bardziej zacieśniają te stosunki, tak że w końcu zacieśniają się wszystkie granice między żywiołem słoweńskim a chorwackim. Zwłaszcza, że nie może tu być żadnej mowy o jakimś przymusie z czyjejkolwiek strony. —

H. G. WELLS.

Wizya Sądu Ostatecznego.

(Dokończenie).

— „Zabity zostałem w bitwie i oto staję przed Tobą, Panie, przeznaczony na najgłębsze dno Twoich piekieł.

W obliczu Twojej wielkości pogardzam wszelkimi kłamstwem i wszelką wymówką — nie zwracam się do Twojej łitości i wyznaję nieprawości moje wszem uszom ludzkim.

Zamknął. Widziałem dokładnie jego twarz, która wydawała mi się bladą, straszliwą, dumna i dziwnie szlachetną. Pomyślałem o Szatanie Miltona.

— Prawie wszystko to, co on tu mówił, jest wyryte na obelisku — zauważył anioł — trzymający palec na karcie otwartej księgi.

— W rzeczy samej! — odrzekł tyran, z wyrazem lekkiego zdziwienia.

Nagle, Bóg schylając się wziął tego człowieka i jak gdyby, aby mu się lepiej mózdz przyjrzeć, trzymał go na swej dłoni, gdzie wyglądał on — jak drobny czarny proch.

— Czy on rzeczywiście uczynił to wszystko? — zapytał Wszechmocny.

— W pewnej mierze, tak — odrzekł niedbale Anioł.

Gdy przeniosłem wzrok znowu na tę postać, zauważyłem, że twarz sądownego zmieniła się ciekawie. Spoglądał z dziwnym blaganiem na Anioła-Archiwistę i lekko włożył rękę na ustach. — Gra kilku mięśni złagodziła postawę zuchwałej dumy.

— Czytaj! — rozkazał Sędzia.

I Anioł zaczął czytać wyliczenie drobniagów wszystkich złych czynów okrutnika. Była to rzecz komiczna poprostu — sądziłem — lecz to było potrzebne!

VI.

Śmieli się wszyscy, nawet prorok, którego tyran na męki skazał. Ten okrutnik był rzeczywiście śmieszna kreaturą.

A dalej — czytał Anioł z uśmiechem, który wzmagał naszą ciekawość — pewnego dnia, gdy niestrawność wprawiła go w zły humor...

— Oh, tego nie! — wykrzyknął grzesznik. — Tylko tego nie! Tego nikt nigdy nie wiedział. Tego nie było wcale! Byłem ostatecznie zbrodniarzem — lecz nie tak głupiego, tak bezdennie głupiego...

Anioł czytał dalej.

— O Jahwe — błądzał grzesznik. — Nie pozwól, aby to się stało wiadomem. Jak się poprawię! Ja żałuję tego!...

Na dłoni wiekiestego grzesznika widać było i płakał. Nagle wstyd doprowadził go do szaleństwa. Wziął rozpęd szalony do skoku między palce Boskie, ale zręcznym ruchem dłoni Bóg go zatrzymał. I przez cały ten czas Anioł nie zaprzestawał czytać a odsłaniając prawdę tego, co skrywała w sobie ta dusza ludzka. Okrutnik biegał jak szalowiec we wszystkie strony po dłoni olbrzymiej i wreszcie schronił się w rękawie Pańskim.

Oczekiwałem, że Bóg zmusi go do wyjścia stamtąd, lecz miłosierdzie Pańskie jest nieskończoność.

Anioł archiwista skończył.

— Następny — wyrzekł Sędzia i zanim Anioł wypowiedział imię, już postać kosmata i w łachmanach stała na dłoni.

VII.

— Czyżby Bóg miał piekło w swym rękawie? — zapytał mój sąsiad.

— Trzeba by najpierw wiedzieć, czy istnieje piekło — odpowiedziałem.

— Naogół biorąc, według tego, co się widzi, nie właściwie nie wskazuje na to, aby także i Gród niebieski istniał — zauważył mój rozmówca.

— Tsss! — zawołała jakaś niewiasta obracając się ku nam i spoglądając na nas. Słuchajcie, co mówi ten czcigodny święty

VIII.

— On był królem ziemskim, ja zaś byłem prorokiem Boga Niebios — zawołał święty. — I cały lud zdumiewał się nad cudem. Gdyż — o Panie! — ja znałem chwałę Raju Twego. Ja bez szemrania, bez skargi przetrwałem tortury i ciosy mlecza płonące dżazgi wbijane za pazońcie i ozdoby rąk pasami skóry z mego żywego ciała — przetrwałem wszystkie te katusze dla sławy i dla chwały imienia Twego!

Bóg uśmiechnął się.

— W końcu poszedłem, w łachmanach i zakrwawiony, roznosząc woń mych świętych ran...

Archanioł Gabryel wybuchnął nagle śmiechem. — „I stałem u wrót jego pałacu, jako enok, jako przestoga...”

— Jako zaraza i jako róża boża — przerwał

Proces to żywiołowy, potęgowany chyba tylko propagandą ideową ze stron obu.

Wicezorne przedstawienie wczorajsze („Kłusownika” Fluzgara, barwnej sztuki ludowej) które wypełniło po brzegi nieduży, ale ładny teatr słoweński, dało Słowencom sposobność do zamania festowania gorących uczuć południowo-słowiańskich. Główna bohaterka dramatu p. Marjanović-Markowa (n. b. Chorwatka) zwróciła się do nadreżysera teatru p. Nuczicza (głównego bohatera) z gorącą, głęboko odczutą przemową patryotyczną, wręczając mu wieniec od Chorwatów. Scenę tą cały teatr przyjął długo niemilkającymi entuzjastycznymi oklaskami.

Na uroczystość otwarcia teatru słoweńskiego nadeszły liczne telegramy gratulacyjne — czeskie, Polskich — nawet od samych teatrów w Krakowie i Lwowie — nie było. W.

„Czyhanie na Boga”.

NOWY POETA POLSKI J. TUWIM.

(Dokończenie).

Wprowadzenie motywów codziennych; obrazów ulicznych i kawiarnianych; tło wojenne:

„EXTRABLATTI”

Pan kapelmistrz zwaryował widocznie:
Macha strasznie, podnieca go hałas!
Brak już tchu! Panie, niech pan odpocznie!
Takie tempo — to absurd, to chaos!

Wrzawa, wrzawa, a two-step szalony
Wre i pieni się, miota iskrami!
Ponad głowę mą kelner spocony
Z entuzjazmem wywija kufłami!

Sapia, dyszą, parują i pachną,
Wrzawa, wrzawa, w rozgwarze, w rozdźwięku!
„Extrablatti” Ktoś wyskoczył i machnął
W dymie, zgiełku i krzyku i brzęku!

A przez miasto, kipiące narodem,
Który buchnął, jak czarna krew z płuca,
Pędzi śmierć, pędzi śmierć samochodem,
Chmury kartek czerwonych rozrzuca!

Tuwim zastanawia się nad swymi drogami,
nad swym nowem „Credo” i tak określa szkołę
swej poezji:

POEZJA.

(Spojrzenie w przyszłość).

1.

Powstał w mej duszy wprost szaleńczy plan,
Plan, który można przyrównać herezji:
Niechaj się dzisiaj dowie wszelki stan,
Co ja właściwie sędzę... o poezji.

Jakie w tej sprawie „przekonania” mam,
Jak brzmią zasady tej mojej „teorii”,
Niech słucha mędrzec i niech słucha chłam
Teoretycznej mej fantasmagorii!

Będą te słowa jak taneczny krok!
Będą — jak złota do Stolicy droga!
— Poezja — jest to, proszę panów skok.
Skok barbarzyńcy, który poczuł Boga!

Anioł archiwista, który zaczął czytać, nie troszczyć się o to, że święty w dalszym ciągu wyliczał czyny chwalebne okropne, które spełnił, ażeby zapewnić sobie raj.

W Księdze Anielskiej były odsłonięte motywy — i było to przedmiotem niewypowiedzianego zdziwienia.

Po upływie krótkiego czasu święty zaczął biegać na wszystkie strony no dłoni Boga. On również błagał i płakał pod nieublaganym piętnowaniem strasnej prawdy. I tak, jak Król okrutnik, szukał w końcu schronienia w rękawie Boga. Mogliśmy wówczas dostrzedz, co się działo w mroku tego rękawa. Dwóch ludzi siedziało tam obok siebie, odartych ze wszelkich pozorów fałszywych — jak bracia, okryci osłoną Boskiego Miłosierdzia.

I tam również ja zmuszony byłam schronić się z koleś.

IX.

Bóg wytrzymał nas ze swego rękawa i rozsiał po planecie, którą nam wyznaczył, abyśmy rozpoznali tam nowe istnienie, po planecie, dla której słońcem był Syryusz zielony.

— Teraz — rzekł Pan — gdy znacie już mnie lepiej i gdy rozumiecie lepiej siebie samych i innych — rozpoczynajcie na nowo próbę.

Bóg i anieli zniknęli w przestworzu, lecz jasna radość ich uśmiechu dźwięczy mi jeszcze w uszach.

Dokoła mnie rozciągała się piękna okoliczność, piękniejsza od wszystkiego, o co widział na ziemi, okoliczność nieukształtowana i dzika, lecz piękna. — Otaczały mnie odrodzone dusze człowiecze, wcielone w ciała o wyglądzie miłym ku patrzeniu.

(przełożył Z. S.).

Jest to pierwotny, czippewajski krzyk
I chutna miłość do rodzącej ziemi,
Zadowolony barbarzyński ryk,
Gdy ujrzał Ogień oczy zdumionemi.

Wtedy — podskoczył! — To — poezji Bóg!
Skoczył — i krzyknął słowo obłąkańcze!
Poświęcił Bogu chaty swojej próg,
Paświęcił tańcem. Więc i ja też tańczę.

2.

„Co? (pyta jakiś ironiczny pan)
Dla nas wszak ogień to już nie nowego!
Że dzikus tańczy lub dzikusów klan,
To i my tańczyć musimy? Dlaczego?”

— Pardon, mój panie... Dla nas? Cóż to jest?
Pan będzie łaskaw wyrażać się ściślej!
„Dla nas!” I przytem — ręką taki gest!
Przepraszam, kogo pan dobrodziej myśli?

Co do mnie (— może pan wierzyć lub nie
Cieszę się z ognia tak samo, jak dzikus!
Ogień! Gałęzie płoną! Tłą się pnie!
To Bóg Najwyższy, Deus Magnificus!

Jednakowoż bynajmniej nie odrzuca bezwzględnie przeszłości, romantyzmu:

3.

Nie stracił czaru romantyczny smęt
Róż i słowików, rusalek i goplan.
Lecz coraz szybciej warczy życia pęd:
Tam, gdzie jest księżyc, jest i aeroplan!

Nie stracił mocy Achilles i Piast,
I chwalon będzie każdy, kto bohater!
Lecz już z czeluści elektrycznych miast
Tłum wielki bucha, jak lawa przez krater!

A kto jest wyższy — może wyższym być,
Niechaj na skroń mu liść laurowy kładą,
Lecz i Przechodniom ma być wolno żyć!
Starzec olbrzymi rzekł im: Camerado!

A kto marzenie ukochał i sen,
Niechaj je w śpiwną spleta słów perliskość!
Lecz oto z szczytów i przepastnych den
Dźwiga się Potwór: Wielka Rzeczywistość!

Byłaś, Poezyo, teatralną grą,
Miałaś swe stałe, stare rekwizyty,
Lecz oto moce niesłychane prą,
I Śpiew Powszechny bije pod błękity!

Gromada śpiewa, współczesności chór,
Tłum ekstatyczny, który w bezmiar urósł!
Hej, życiu drogi! Stał się groźny Zbór,
A na spotkanie Zborowi — Futurus.

Kończy hymnem na cześć dążącej naprzód
ludzkości, na cześć życia — a la Whitman:

4.

Będę ja pierwszym w Polsce futurystą,
A to nie znaczy, bym się stał głuptasem,
Co sport z poezji czyni, i z hałasem
Udaje maga, a jest tylko glistą;
I to nie znaczy, bym na przeszłość pluł,
Bym zerwał w wierszu nawet... z przeszłym cza-
[sem,

Lecz iżbym stał się Idącego łuną,
Bym głosił nową Wiedzę Oczywistą
I iżbym na was jak słup ognia runął!
Nie chcę wam być przodownikiem,
Chętnie w tłum się wcisnę,
Będę ultimus inter pares,
Chodźcie, chodźcie,
O, rozmaici, oddzielni, wszyscy współcześni,
Muzyka gra marsza!

O, żywe, porywające, radosne akordy!
Co się dzieje! Co się dzieje!
Nauczyłem się cudownej pieśni,
Tryumfuje, szaleje z radości,
Upilem się światem Bożym,
Pokochałem ostateczną miłością,
Za pan-brat jestem z nieskończonością!
Chodźcie, chodźcie!

Liberte! Fraternite! Egalite!
Pochód idzie, manifestacja
Braci Czerwonej Krwi!
Otwórzcie bramy, okna i drzwi!
I serca otwórzcie!
Allons enfants! Allons enfants!
Hurra! To moja marsylianka życia!
Hurra! To moja wesola poezja!

To me pijaństwo świeckie,
Me święto wszechświatowe!
Kajdany rwę!
Allons enfants! Allons enfants!

„Le jour de la vie est arrive!”

Powyższe strofy dają już pewne pojęcie o nowej, ciekawej indywidualności poetyckiej Polsce

Zainteresowanego czytelnika odsyłamy do książki Tuwima — oraz obszernego art. krytycznego prof. Sinki w „Maskach”, który przychodzi do nast. końcowego wniosku:

Nie w spełnianiu rozmaitych teoretycznych programów tkwi i objawia się jego siła, ale w zdolności wypowiedzenia dzisiejszej duszy w sposób najmniej na razie konwencyonalny. W chwili, gdy mistrz Kasprówicz ograniczył się pokornie do ewangelicznej prostoty „Księgi ubogich”, a rzesza drobniejszych śpiewaków nuci dawniej wyuczone trele, liryce polskiej groziło wyjałowienie. Wszak od czasów Młodej Polski prawie, że nie przeprowadzono na jej zagonach żadnych płodozmianów, prawie ich nie nawożono żadnymi posilającymi ingrediencjami. Tuwim uświadomił sobie to jej skonwencyjonalizowanie się domorosłe i „obce pędy przeszczepił na Drzew Rodzime, na krzepki Dąb Polski”. Na razie za dużo jeszcze u niego programów literackich, za dużo eksperymentowania. Ale że pomimo to oczywisty jego talent zdobywa się na rzeczy już doskonałe i w koncepcji i w ekspresji, możemy ze spokojem oczekiwać chwili, w której z tego chaosu wyłoni się piękna gwiazda poetycka, której na imię: Julian Tuwim”.

Komunikat austriacki.

Wiedeń. (BK.) Urzędowo ogłaszają 4 października:

Poparty przez artylerję atak włoskich oddziałów atakowych na części naszych stanowisk w żdzelnika około 30 jednostek nieprzyjacielskiej floty oraz większa liczba nieprzyjacielskich lotników bombardowała przez dwie godziny port i miasto Durazzo. Szkoda materyalna jest nieznacząca. Próba nieprzyjaciela, aby torpedowcami i łodźmi jw towarzyszącymi wtargnąć do portu nie udała się z powodu obrony lądowej i własnych sił zbrojnych morskich, przyczem zatopiono jedną łódź nieprzyjacielską towarzyszącą torpedowcom. Judykaryi nie udało się z powodu ognia granatów ręcznych naszych załóg.

Przełożenie w tył naszego frontu bojowego odbywa się planowo i bez przeszkód ze strony nieprzyjaciela, który postępuje za nami. Dnia 2 pa-
Szeł sztabu generalnego.

ODDZWIĘKI.

BALLADA O STARYM GRZESZNIKU.

Pewien grzesznik stary,
w zbrodni zatwardziały,
gdy śmiertelne złały
już go poty, mary
już przed nim widniały —

gdy czuł już, że czarna
godzina się zbliża,
że czart doń się zniża,
że czeka go marna
dola, jął się krzyżą;

w nadziei, że olga
niebiosy, akt skruchy
wyczynia i duchy
zwie boże i czołga
w rozpacz się głuchej.

Lecz jeno ofiary
swych zbrodni, swej winy,
swych grzechów rój siny
widzi grzesznik stary.
słyszysz piekiel drwny.

Daremnie on żebrze
o łaskę i woła
ratunku, bo smola
w piekielnym dłań cebrze
już smaży się zgola.

Nie przyszli anieli —
starego grzesznika
niodlitwa nie wnika
do niebios — i wzięli
go djabli.. Wynika

z tej krótkiej ballady
moralna przestroga:
nie rychła, lecz sroga
za zbrodnią nknie w ślady
sprawiedliwość Boga!

Rel.

Z miasta i z kraju.

ZMNIJSZENIE RACYI CHLEBA. Pomimo starań Prezydium miasta o przydział maki dla Krakowa u władz centralnych, t. j. w Urzędzie żywnościowym we Wiedniu, w Namiestnictwie i Zarządzie obrotu zbożem we Lwowie, władze te

żądaniu Magistratu odmówiły, podając za powód brak ziarna, a w szczególności, że producenci zachodnio-galicjyscy nie odstawiają nałożonego na nich kontyngentu.

Prezydent miasta zarządził wydanie na nadchodzący tydzień reszty mąki z magazynów miejskich. Mąka ta wystarczy zaledwie na wydawanie zmniejszonych racyi chleba, t. j. po 630 gr. na osobę tygodni. Racye mąki pozostają niezmienione, t. j. po 250 gr. na osobę i tydzień.

Gdy tylko transport mąki nadejdzie, Magistrat bezzwłocznie o tem ludność miasta zawiadomi.

Na ostatnim posiedzeniu Rady m. prezydent Federowicz podał do wiadomości, że również niepomyślnie przedstawia się sprawa dostawy ziemniaków, które wprawdzie są zakontraktowane, lecz rząd dotąd nie zamianował komisyonerów do ich odbioru, skutkiem czego grozi wielkie opóźnienie w ich dostawie.

Zarządzenie to wywołało zrozumiałe przygnębienie wśród ludności, której udzielane przez 2 tygodnie (!) pełne racye chleba pozwalały się cieszyć nadzieją, że przednówek nie zacznie się tak wcześnie, w miesiąc po żniwach. Do tego dołącza się zakaz wypieku pieczywa w tak zwanym wolnym handlu, wobec czego ludność miejska zostaje skazana jedynie na zmniejszone do połowy racye, przedstawiające śmiesznie małą ilość zwłaszcza w czasie, kiedy nadchodząca pora zimowa wymaga pełniejszego odżywiania się.

Nie wchodząc w istotne przyczyny tego zarządzenia, czy wojenny zakład obrotu zbożem lekceważąc traktuje sprawę aprowizacji naszej ludności, czy ponoszą tu winę producenci, którzy nie chcą dostarczyć przepisanego kontyngentem, stwierdzę tylko musimy, że stan taki trwać nie może, jeśli się nie chce wśród doprowadzonej do rozpacz głodem ludności do ostateczności!

OGRANICZENIE UŻYWANIA GAZU. Gazownia m., z powodu trudności nabycia materiałów do wyrobu gazu, zmuszona jest ograniczyć dostarczanie gazu dla konsumentów w ten sposób, że na razie gaz nie będzie oddawany w każdą niedzielę od godziny 9 do 3 po południu. W razie potrzeby ograniczenie to obejmie jeszcze jeden dzień w tygodniu.

TANIA NAPRAWA OBUWIA. Kraj. Zakład odzieżowy otworzył w Krakowie dwa warsztaty reparacyjne obuwia dla niezamożnej ludności, a mianowicie jeden przy ul. Grodzkiej 46, drugi przy ul. Franciszkańskiej 4. Reparacje obuwia będą uskuteczniane po niskich cenach na podstawie poświadczeń „AS”, które wydawane będą w biurach badania zapotrzebowania, urzędujących w biurach kart chlebowych między 4—7 po południu.

Ceny ustawiono następujące: za skórę na zółki i werchnie „flek” obcasów: męskie 17 K, damskie 15 K, dziecięce 10 K i t. d.

ZECERÓW KRAKOWSKICH czasowo zwolnionych z wojska, obecnie się powołuje do Wiednia.

Niezawodnie spotka się ze stanowczym oporem interesowanych czynników!

„CRACOVIA” — „AMATORZY”. W niedzielę, dnia 6 b. m. rozegra „Cracovia” match footballowy z „Amatorami” z Wiednia. Wiedeński „Amateur-sportverein” jest wśród krakowskiej publiczności sportowej bardzo popularną drużyną. — I dzisiaj zajmuje w mistrzostwie wybitne stanowisko.

ZGROMADZENIE KRAKOWSKICH URZĘDNIKÓW z porządkiem dziennym: Położenie gospodarcze funkcjonariuszy państwowych odbędzie się w niedzielę o godz. 4 popoł. w sali Sokoła.

ŻANDARM WALI KAMIENIAMI. Donoszą nam z dworca, że żandarm-Niemiec, pełniący służbę na dworcu, gdy ujrzał 15-letniego chłopca, Moczną, sprzedającego kiełbasę etc. przy pociągu wojskowym, wyrwał mu tą kiełbasę, poturbował chłopca i w końcu tak go kamieniem uderzył, że chłopca odwieziono do szpitala.

Kolejarze ujęli się za chłopcem i pana żandarma przynętknęli.

KRAJ. KONFERENCJA KONDUKTORÓW KOL. zwolniona na 6 b. m. do Przemysła została odroczone na następną niedzielę 13 b. m. Blizsze szczegóły w okólniku rozsyłanym przez lwowski sekretariat organizacyjny.

SPROSTOWANIE. Z c. k. dyrekcji policyjnej w Krakowie otrzymujemy następujące pismo: Wskutek reskryptu Prezydium c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 19 sierpnia 1918 L. 16008/pr. upraszam o zamieszczenie na łamach Szan. Pisma następującego sprostowania wiadomości o rozbrojeniu II korpusu polskiego, zamieszczonej swojego czasu w Szan. dzienniku.

„Z ces. niem. generalnego gubernatorstwa w Warszawie nadesłano następujące wyjaśnienie zająć, jakie miały miejsce w maju b. r. między dowództwem polskich wojsk na Ukrainie a wojskami niemieckimi:

„Warszawa, 5 czerwca 1918. Wojska polskie na Ukrainie. W dniu 1 i 2 maja odbyły się, jak wia-

domo, między generałem Osłińskim, jako dowódcą wszystkich polskich sił zbrojnych na Ukrainie z jednej, a przedstawicielami niemieckiego i austro-węgierskiego kierownictwa armii, oraz generalnego gubernatorstwa w Warszawie z drugiej strony, pertraktacje co do stworzenia natychmiastowej demobilizacji i rozpuszczenia do domu polskich wojsk na Ukrainie. Już po zawarciu ugody ustnej, odmówił gen. Osłiński wieczorem dnia 2 maja swego podpisu na podstawie instrukcji, otrzymanej od polskiego rządu w Warszawie, na co oświadczili reprezentanci niemieccy i austro-węgierscy, że ich naczelne kierownictwa armii także ze swej strony nie będą od godziny 9 przedpołudniem dnia 3 maja związane ustnie zawartą umową i zastrzegły sobie od tej chwili swobodę wszelkich wojskowych działań, gdyby przedtem gen. Osłiński nie podpisał umowy. Termin ultimatum minal, a umowa nie została podpisana. Przedłużenie ultimatum ani jego cofnięcie nie nastąpiło, również nie postawiono nowego ultimatum, do czego zresztą wobec jasnego postawienia kwestyi nie było powodu.

Ponieważ można było się spodziewać, że część Polaków bez walki nie da się rozbroić — ująć, niemieckie wojska, aby o ile możliwości uniknąć rozlewu krwi, wkroczyły rankiem 12 maja niespodziewanie do polskich stanowisk. W kilku wioskach przyszło do miejscowych starć, które spowodowały obustronne straty.

Gdy polskie siły widziały się coraz więcej osaczone, uznając beznadziejność dalszego oporu, wysłały swoich parlamentaryuszów do sztabu 28 dywizji piechoty obrony krajowej i po krótkich pertraktacjach złożyły broń w liczbie 600 oficerów i 6000 żołnierzy.

Wojska polskie w czasie tych walk dały się jednak, ku ubolewaniu, porwać do ciężkiego naruszenia prawa narodów, gdyż użyły przeciw niemieckim wojskom piechoty nabojuw wybuchowych, jak to przez znawców niewątpliwie stwierdzono. Także na wielu polskich wozach z amunicją w Mironowie znaleziono tego rodzaju naboje. Dalsze dochodzenia w tym kierunku zarządzono.

C. k. Radca rządu i kierownik Dyrekcji policyjnej: Krupiński.

REPERTUAR TEATRU IM. SŁOWACKIEGO:

W sobotę: „Niebieski lis”.

W niedzielę po południu: „Przyjaciele”, wieczorem: „Niebieski lis”.

W poniedziałek: „Niebieski lis”.

REPERTUAR TEATRU POWSZECHNEGO.

Sobota po południu: „Biały kaptur”, wieczorem: „Krakowiacy i górale”.

Niedziela po południu: „Zbójcy” wieczorem: „Dom otwarty”.

Poniedziałek: „Księżniczka czardasza”.

Z różnych stron.

ZWYCIĘSTWO PPS. w V. KURYI w LUBLINIE. Z ośmiu list wyborczych, na które głosowano do V kurii (do Rady miejskiej) w Lublinie najwięcej głosów padło i najwięcej mandatów, bo 8, uzyskała lista P. P. S.

Wybrani zostali z tej listy tow. Kubecki Ignacy, Kunicki Władysław, Dreszer Zygmunt (redaktor „Dziennika Lubelskiego”), Chyla Józef, Fenert Franciszek, Jensen Feliks, Woźniak Józef, Nałęcz Jan.

2 mandaty przypadły: 1 Komitetowi społecznemu, 1 mandat „Bundowi”, 1 Poalej-Syonowi.

REKTOR UNIwersYTETU LUBELSKIEGO. „Goniec Kujawski” donosi, że rektorem Uniwersytetu w Lublinie ma zostać były rektor Akademii duchownej w Petersburgu, prelat kapituły kujawsko-kaliskiej, ks. dr Radziszewski.

ROOSEVELT ZA REPUBLIKĄ POLSKĄ. W mowie, wygłoszonej w Nowym Jorku sformułował Roosevelt następujące cele wojenne koalicji: Połączenie Austrii i Turcji, utworzenie zjednoczonej wielkiej Rzeczypospolitej polskiej, uwolnienie Armeni, utworzenie z Palestyny państwa żydowskiego i oswobodzenie chrześcijan w Syrii.

STREJK ARTYSTÓW DRAMATYCZNYCH W TEATRACH WIEDENSKICH. Artysci dramatycznych teatrów w Wiedniu podjęli strejk. W żadnym teatrze nie odbędzie się próby.

„CO SIĘ STAŁO? NIC SIĘ NIE STAŁO!” — Tak pisze w „Berliner Tagebl.” uspokajający artykuł p. t. „Testigkerti” znany publicysta Rathenau. Wprawdzie — powiada — nie możemy zdobyć Paryża i Calais ale mamy nie naruszony kraj, wojsko, zaopatrzenie, broń. A reszta zależy od woli. Czy jest tu podstawa do obaw? Nie sądzono Niemcom zginąć. Co się właściwie stało? — nie się nie stało! Darum — „hoch die Herren!”

Są jeszcze żartownisze na świecie...

ZNAK CZASU... Nawet niemiecki „Simplissimus”, tak wojowniczy, imperialistyczny, pe-

wny siebie — nagle zmieknął... W ostatnim numerze na jednej rycinie przedstawia Hindenburga, uspokajającego wystraszonych pioszczów, na drugiej Plotkę alarmującą pogłoską wojenną, krzyczącą po ulicach miasta i siejącą przerażenie.

Nastroj w Niemczech się zmienia...

WIEZIEN POLITYCZNY KANDYDATEM NA POSŁA. W mieście Jernego Vollmara, socjalistycznego posła w Monachium, który zrezygnował z mandatu, postawili niezawisli socjaliści kandydaturę Kurta Eignera, redaktora, siedzącego w więzieniu od kilku miesięcy za podburzanie do strejków.

RODZINA CARSKA PRZESIEDŁA SIĘ DO AUSTRII. W Rotterdamie obiega pogłoska, że rodzina carska dostała od rządu sowieckiego pozwolenie na przesiedlenie się do Austrii, gdzie miałyby zamieszkać w jakimś mieście prowincjonalnym. Decyzja jeszcze nie zapadła.

ZONA GORKIJA — KOMISARZEM TEATRÓW ROSYJSKICH. Petersburska agencja teleg. donosi, że aktorka M. F. Andrejewa, żona Maksyma Gorkija, objęła dyrekcję teatru państwowego w Petersburgu i została zamianowana komisarzem teatrów rosyjskich. Jak wiadomo, objął Gorkij kierownictwo oddziału literatury w rządzie sowieckim.

POCIĄG W PŁOMIENIACH. Z Szwecji donoszą: W pobliżu Nord-Koepping zdarzyło się wielkie nieszczęście kolejowe na linii Malmö—Sztokholm. Cały pociąg zleciał z toru, a z powodu eksplozji kotła parowego i schowków gazowych, cały pociąg stanął w płomieniach. Jeden z wagonów był przepełniony uczniami. Ostatnie wiadomości podają, że z 1000 podróżnych około 300 zginęło. Między nimi znajduje się 50 dzieci w wieku szkolnym, które wracały z feryj do Sztokholmu.

Dr JAKOB JUNGER

powrócił

Krakowska 9. Telefon 1374.

Kilkadziesiąt nowych lub używanych maszyn do pisania różnych systemów poleca jedyna firma w tym rodzaju RUDOLFA NOWAKA, KRAKÓW, Grodzka 44. Telefon 3541.

KURSA „LEGES” KRAKÓW
PRAWNICZE „LEGES” KARMELICKA 46
przygotowują w krótkim czasie do wszelkich egzaminów i rygorozów prawniczych przez wybitne siły fachowe. 5665
Nauka zbiorowa i indywidualna pod bardzo przystępnymi warunkami.
Dla P. T. Wojskowych i prowinty wypróbowany system korespondencyjny.
Wszelkie podręczniki, skrypta i skróty na składzie. Prospekty wysyła się na żądanie.
Informacja i zgłoszenia w dni powszednie od g. 2—4 popołudniu.

Węgla drewniane ff

produkt retortowy
dostarcza wagonami

E. Bincer, Wien, I., Sternegasse 13.

Uniwersalna maszynka do mięsa

(prawie zastarzała)

nadaje się doskonale do siekania wszelkiego rodzaju gatunków mięsa, jarzyn, grochu i t. d.

Cena za sztukę Koron 60.—

Uniwersalny młyn do mąki

nadaje się doskonale do mielenia mąki, korzeni, orzechów, cukru, kawy i t. d. Cena za sztukę koron 24.—

Młynki do mielenia kości kor. 320.

Prasy do kartofli i owoców kor. 20.

Wszystka z Wiednia za nadesłaniem należytości przez następstwo generalne.

MAX BÜHNEL, Wiedeń IV, Margaretenstr. 27, Oddział P 18.

Katalog gratis.

5911

KURSA PRAWNICZE

„IUS” Kraków, Garbarska 6/D „IUS”

ulatawiała dokładne przygotowanie do wszystkich egzaminów i rygorozów prawniczych w krótkim czasie, przez użycie odpowiednich podręczników.

System pisemny, korespondencyjny. Dla wojskowych i prowincji wypróbowany system szybkiego i pewnego przygotowania w drodze korespondencji bez opuszczania miejsca pobytu.

System pisemny zastępuje w zupełności przygotowanie indywidualne. — Kursa prawnicze „IUS” umożliwiają wyzyskanie urlopów, udzielają wszelkich informacji. Wypożyczają komplety podręczników, skrypiów i skrótków. Lekcje indywidualne, zutorowe.

Wybitne siły fachowe przy egzaminach udzielają pomocy i wskazówek **ADWOKACKICH** notaryalnych i sędziowskich.

Dla Królewaków zapoznanie z pomocą systemu pisanego z ustawodawstwem, admi. niestrucą i skarbowością austriacką.

Bandaż na przepuklinę (rupturę) pępka, brzucha, uda, pałeczkę i opadnięcie w dół — dla mężczyzn, kobiet i dzieci

(Cena od K 10—50). Uniwersalny opasek brzuszny przeciw obwisłemu oponom brzuszny, przeciw opadaniu macicy, na oberwanie się, przeciw dolegliwościom wewnętrznym i też spowodowanym z nieprawidłowych płodów, po operacjach brzucha (świeżej kieszki i t. d.), przeciw niezłoty i szek i żółdka, opaski brzuszne a czas ciąży i po przebytym poroniu i t. d. Przy zamówieniu należy podać miarę: a) w pasie, b) w biodrze przez pępek, c) przez biodra wokoło po podbrzusze. Opisać, do jakiego celu i w przybliżeniu jaką cenę. (Cena od 20 kor. do 100 kor.). — Owijaki gumowe na żyłki nóg. Suspensory. Podpaski mięsne i t. d. Zamówienia załatwia się natychmiast: M. L. Polaszek, Sambor 49, Galicya.

ŚWIERZBY, LISZAJE, PARCHY

usuwa najszybciej dra Flescha oryginalna, prawnie ochroniona **maść Skaboform**, nie brudzi, zupełnie bezwonna. Proby stoik K 4—, duży stoik K 6—, porcja familijna K 15—. Baczność na markę ochr. „Skaboform”. Główne składy: **Lwów:** Aptekarz S. Hay; **Kraków:** Apteka pod Białym Orłem, Rynek główny A-B 45, Apteka pod złotym orłem Wilhelma Ehrlicha ul. Krakowska 11; **Przemyśl:** C. k. obwodowa Apteka M. Schwarza; **Jarosław:** Apteka pod Czarnym Orłem Józefa Rohma; **Tarnów:** Apteka Obwodowa J. Niesiołowskiego; **Urohożycz:** Apteka pod Opatrznością G. F. Tobiaszka; **Kolomyja:** Apteka Obwodowa Dr. Stefana Stenzla; **Nowy Sącz:** Apteka Marcina Gorzeckiego. Główny skład dla Rzeszowa i okolicy: C. k. obwodowa apteka w Rzeszowie ul. 3 Maja; **Stryj:** Apteka „pod węgierską koroną” A. Sternberga.

Wodociągi, pompy, łazienki, klozety i t. d. oraz wszelkie reperacje w zakresie ten wchodzące wykonuje

Zakład instalacyjny JOZEF LASKO

KRAKÓW, ulica Mikołajska 5. Filia ulica Bożego Ciała L. 12. Telefon Nr. 3393.

Józef Kukulski w Jasle, ul. Kościuszki

poleca:

Doskonałe maszyny do szycia i wszelkie części składowe.

Aparaty fotograficzne i przybory do tychże.

Patefony, gramofony i wielki wybór płyt.

Przyjmuje się maszyny używane i płaci gotówką przy kupnie nowych, skupuje maszyny do szycia, gramofony,

płyty gramofonowe i patefony używane, a także rowery i gumy do rowerów.

Harmonie ręczne w najlepszym gatunku.

Pieczątki kauczukowe i metalowe, szydy emaliowane i trawione

oraz wszelkie roboty rytownicze wykonuje zakład rytowniczy

IAN WIDLINSKI, Kraków, Rynek, gł., Linia A-B, 46, I p., obok Hotelu Drezdeńskiego.

„MATURA”

Kraków, Karmelicka 46.

KURSA MATURYCZNE I UZUPEŁNIAJĄCE, porostające pod kierownictwem profesorów szkół średnich, przygotowanie do matury: 1) gimnazjalnej, 2) gimnaz. reáln. 3) realnej, 4) seminaryjnej oraz

do egzaminów uzupełniających dla aspirantów na c. k. jednurocznych ochotników.

Nauka zbiorowa i indywidualna. Kursy 1-roczone, 2-letnie i półroczne (dla reprobowanych).

Dla P. T. Wojskowych i prowincji wypróbowany system korespondencyjny, prowadzony przez fachowe siły.

Prospekty na żądanie. Informacje i zgłoszenia w godzinach 11—12 przed południem i 4—6 popołudniu.

Zapewniony skutek w przeciwnym razie zwrot pieniędzy.

Jedyny piękny biust

otrzymacie przy użyciu Dra RiXa kremu piersiowego. Gwarantuje się za nieszkodliwość, wiele podziękowań. Dla każdego wieku rychły pewny skutek. Zewnętrżnie do użycia. Stoik próbny kor. 5—. Duży stoik wyarczący dla skutku kor. 10—. Osnoarto 75 hal., względnie 95 halerzy wysyłka bez podania zawartości z opisem użycia (pośle resztę tylko za poprzeciem nadesłaniem należytości) przez NOVITAS Versandgeschäft 32, AUSSIG w Czechach.

„JERRY” SKA

Z OGR. ODP.

KRAKÓW, FLORYAŃSKA 28

LWÓW, SYKSTUSKA 2

posiada na składzie w wielkim wyborze

kompletne amerykańskie

URZĄDZENIA BIUROWE I GABINETÓW MĘSKICH,

stylowe

GARNITURY KLUBOWE:

skórzane, pluszowe, gobelino-

we, sukienne; komplet. s. yowe

SYPIALNIE I JADALNIE;

większa ilość łóżek wraz z materacami i szafkami nocnymi, nadających się do urzędzeń pensjonatów, hotelów, burs etc.

NICOWANIE

ubrań cywilnych i uniformowych wykonuje szybko i po możliwie niskich cenach

Powszechny Zakład Unifor: mowy

Back i Fehl, Kraków, Poawale 5.

Tel. 3346.

Przyjmuje także materye do konfekcyonowania dla większych zakładów i może w krótkim czasie 100.000 garniturów wykonać.

„TERUM i ARAKOL”

WYROBU FIRMY

M. W. CHANELES

W KRAKOWIE, UL. BRZOZOWA 11.

POLECA SIĘ NA OBECNĄ PORĘ

JAKO NAJLEPSZY I PRZEZ PUBLI-

CZNOŚĆ ULUBIONY SUROGAT

HERBATY Z RUMEM.

„LUX” KRAKÓW

plac Dominikański 2

(róg Stolarskie) Tel. 3335

skład przyborów do światła elektr. i dzwonek elektr. i innych.

Okazywanie tanio!!

Różowy papier do pakowania

Różne formaty. Sprzedaje codziennie w godzinach popołudniowych między 5—7, po cenie 1 K 85 h za 1 kg. w ilościach tylko do 10 kg., tylko wprost konsumentom, t. j. sklepikarzom, masarniom itd.

Dom handlowy Dawid Rettig, Kraków,
ul. Dietla 57, Telefon Nr. 3438.

Nowe czeskie gęsie pierze

darte za 1 kg. I. jakości białego puchu K 45—, I. jakości z puchem K 26—, I-szej jakości II sortu K 17—, szary puch K 28—, szare pierze K 10—, niedarte za 1 kg. białego I. sortu K 10—, niedarte za 1 kg. białego II. sortu K 7—. Wysyłka za pobraniem IRMA HALDEK, Prag-smichov, Klnskystrasse 1. Zastępcy dla dalszej sprzedaży osobom prywatnym poszukiwani.

Mimo, że wskutek wojny towary znacznie podrożały firma

Ignacy Cypres

Kraków, Szewska 13/18

sprzedaje towary po nadzwyczajnie niskich cenach. — Nikłowy system Roskopf Patent i 10-cuszkami koron 35—, tensam na kamienie 45—. — Budziki w ozdobnych szafkach drewnianych K 60—. Posrebrzany kryty Gre Roskopf-Patent 50 K. Siałowy damski, K 50, K 60. Budzik K 35—. Łan-cuszki srebrne od K 15—. Harmonie po K 40, 50, 70, do 150. Skrzypce po K 40, 50 70 do 120. Dyamenty doszki po K 10— do 30—. Maszynki do włosów 25—, brzytwy po K 5 50, 7, 8, 9 i 15. Główny cennik darmo i opłatnie

10 halerzy

(za kartkę pocztową) kosztuje Wasz katalog, który Wam na żądanie bezpłatnie przesyłamy za darmo.

C. i k. dost. wca dworu Habs Konrad

Dom wysłkowy w Brz Nr. 1874 (Czechy)

I-szej jakości brzytwy ze srebrnej stali K 7—, 9—, 11—.

Aparaty do golenia poniklowane K 7-50. Dwu-

stronne o-trze rezerwowe za tuzin K 12—.

Maszynki do strzyżenia włosów lub br dy K 26—, 28—.

Wysyłka za pobraniem lub poprzedniemi nadesłaniem należytości. Zamana dozwolona lub zwrot pienędzy.

Skończenie piękny kształt

biustu osiągnąć można tylko

próbowany i skutecznie działający

preparat

HYPERIN

z patentową wibracją. Najnowszy przez lekarzy i oceniony wynalazek wiedzy. Widoczny skutek już po 14 dniach, dalsze używanie zbliżające. Iennadzwyczajny preparat górający polecić można kobietom każdego wieku.

O nieszkodliwości i działaniu oświadczyło się niejednokrotnie wiele doświadczonych autorek.

Pełna gwarancja ustawowo zastrzeżona. Zdumiewa w najwyższym stopniu. Da się także przez 2 osoby użyć. Za nieodpowiednie zwrot pieniędzy.

Cena wraz z przyborami i sposobem użycia kor. 300. Poczta o 90 hal. więcej. Dyskretna wysyłka bez podania zawartości przez Dom wysłkowy Towarów higienicznych

J. KUKLA,

Prag, Perig. 59.

Kilkunastu

czeladników szewskich

na robotę od sztuki i zdolnego cholewkarza poszukuje Krakowski Konsum robotniczy, ul. Długa 10.

Potrzebny całop ec

za dzienną zapł. t. Pierwszeństwo dla znających (siód) roboty pieczkowe. Lenartowicza 14, III p. Nr. 52. Henryk Waldya.

Robotników krawieckich

przyjmie zaraz Zakład krawiecki GORKI, Kraków, ul. Mikołajska 24.

INTROLIATORIA

W. J. Burdala w Zakł. anem, Łukaszówki przyjmie pannie na stałe, oraz uczenia na dobrych warunkach, z utrzymaniem.

Taniej niż wszędzie!

Nowe! Patent światłowy.

Już dziś ogólnie znany, wyłącznie z naszej polskiej firmy pochodzący, jest

„LUMAX”, praktyczny przyrząd dla każdego do zeszywania skóry, pasów, okuwia, płótna, płacht wozowych, worków i t. p. Niezbędne dla wszystkich. Pełna gwarancja. Polski

sposób użycia! Cena 1 sztuki

z rozmaitemi igłami, zwojem

nieci K 5— z przesyłką, 5 sztuk

K 22-50. Za zaliczką o 50 h.

3057 drożej. Fabr.:

Dom Handlowy M. Pierozek i Ska,

Kraków, ul. Karmelicka 9 B.

Prawdziwe tylko z wybitą

naszą firmą na ręczce.

Kupuj i sprzedaj

złoto, srebro, brylanty,

perły i wszelką biżuterię

nową i antyczną, zegary,

zegarki oraz sztuczne zegary,

by, placę na, wysze ceny.

JOZEF CYANKIEWICZ

Zakład zegarmistrzowski i jubilerski

Kraków, Sławańska 24

RABKA

Pensjonat i Łazienki

cały rok otwarte

ZARZĄD.

Krem do golenia

pierwszej jakości, do użycia bez wody, 1 słoik porcelanowy kor. 7-50.

Mydło do golenia prawdziwe

najlepszej jakości, 1 sztuka

K 3—, 1 kg. K 34—. Wysyłka

za poprzedniemi nadesłaniem

należytości. M. Jankar,

przedsiębiorstwo eksportowe Zagreb, Nr. 102, Petrinjska 3/III,

Kraçevje.

SZNUROWADŁA

prawdziwe skórzane

1000 cm. długie, 100 sztuk

kor. 50— i 55—. Sznurowadła

z celuk 27, nieprawidłowe

144 sztuk K 24—. Sznurowadła

bardzo mocny 1 kg. K 24—.

Adolf Weber, Budweis, Czechy.